პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით! წულიწადი მესამე.

კომუნისტი

ცენტრალურ და ტფილისის კომიტეტის და სრ. საქ. მ., ე., წ. არ. და მატრ. დეპ. სამ. ბაკის ორგანო

№ 273 სამშაბათი, 27 ნოემბერი 1923 წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 1.000.000 მ. № 273

რედაქცია
ტფილისი, რუსთველის პროსპექტი № 24, მეორე სართული.

რედაქციაში საქმისთვის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმე დღეებისა 2-დან 3 საათამდე.
ტელეფონ. ნომრები: რედაქტორის 14—76, მდივნის 10—58.

მთავარი კანტორა
ტფილისი, რუსთველის პრ. № 24, ტელეფონი 14—76.

ხელის მოწერის თვიური ფასი: ქალაქში—1 მან. 50 კ. ქალაქს გარეშე მცხოვრებათათვის—1 მან. 60 კ. კოლექტ. ხელის მოწ. 1 მან. 20 კ. განცხადება 15 კ. ჩვრთნაცემით ნომპარელის სტრიქონი. სამგლოვიარო განცხადება 4 მან. ჩვრთნაცემით.

დღიური

მთელ გერმანიაში კომუნისტური პარტია სახტიკ დევნას განიცდის.

ბურჟუაზიული პარტიები და სოციალ-დემოკრატები ძლიერ მოხარულნი არიან, რომ კომპარტიის წინააღმდეგ სტიკი-ხმარება მიღებული.

პოლონეთის კაბინეტი კრიზისს განიცდის. მთელმან კუსაბრძოს და დროვსკის გადადგომას.

ინგლისის პარლამენტში საარჩევნო კამპანიის დროს, ახკვიტი და სხვა ლიბერალები მოითხოვენ ხ. ხ. რ. კ ცნობას.

საქართველოს ეროვნული ბიბლიოთეკა

გაზ. „კომუნისტი"-ს კანტორისაგან

რუსთაველის პრ. № 24, მეორე სართული.

კანტორა აცნობებს ყველა ხელის მოწერლებს, რომ პირველ ნოემბრიდან გაზეთ „კომუნისტ"-ზე დაწესებულია ჩერვონცების ანგარიშით შემდეგი ფასები:

თვიური ხელის მოწერა ტფილისში წინ მიტანით 1 მ. 50 კ.
ქალაქს გარეთ მცხოვრებთათვის — — 1 მ. 60 კ.
კოლექტ. ხელის მოწერა მხოლოთ მუშებისათვის 1 მ. 20 კ.

„ჩ ი რ ა ღ დ ა ნ ი"

დეკემბრის ორიდან იწყებს გამოსვლას „კომუნისტი"-ს ორკვირეული ლიტერატურული დამატება „ჩირაღდანი", რომელიც **დაურიგდება ხელის მოწერლებს უფასოთ.**

ურნალ „ნიანგი"-ს ფასები:

თვიურათ ყველასათვის — — 30 კ.
ცალკე ეგზემპლიარი — — 15 კ.

დღეს, 27 ნოემბერს, სალამოს 7 საათზე შესდგება
რულიად საქართველოს ცაკის პრეზიდიუმის სხდომა

წევრების და კანდიდატების დასწრება **სავალდებულოა.**

ცაკის მდივანი პ. სახაშვილი.

მტკიცე უფასების დაწესებისათვის

რამოდენიმეკერ მოვახდინეთ ჩვენ ცდა დაწესებულებებსა და წარმოებაში მტკიცე ფასების დაწესებისა, ცდა საბჭოთა და სამეურნეო აპარატების მრავალრიცხოვანი პირადი მადგენლობის შემოკლებისა, მაგრამ ამ მხრივ დღემდე მაინც და მაინც სასურველ შედეგებისათვის არ მიგვიღწევია.

დანამდვილებით შეიძლება ითქვას, რომ ეხლაც ჩვენს სახელმწიფო მრავალ დაწესებულებას და სამეურნეო ორგანოს ყავს გაცილებით მეტი რიცხვი მოსამსახურეებისა, ვინემ ამას საქმის ვითარება და მუშაობა მოითხოვს.

ამაში შეგიძლიათ დარწმუნდეთ, თუ ცოტა ხნით მაინც შეიხედავთ, მაგ., სახალხო კომისარიატებში, სადაც თანამშრომლები ხშირად უსაქმოდ სხედან და „ბუზებს თვლიან".

დაახლოვებით ასეთივე მდგომარეობაა სამაზრო ორგანოებშიაც. უმეტესად სამი გარემოება უშლიდა ხელს მაგარი შტატების შემოღებას, რომელიც მოუხედავათ იმისა, რომ ამით შესახებ ჩვენ გვაქვს პარტიულ ყრილობის კატეგორიული დადგენილებები, დღემდის ისევ გადაჭრილი დარჩენ, ვინაიდან არ იქნა ამ ამოცანის გადაჭრა აწევს იმ საშტატო კომისიას, რომლის შესახებ ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის დადგენილება გამოქვეყნებული იყო ჩვენი გაზეთის № 271-ში.

ამ დადგენილების მიხედვით, შრომის კომისარიატთან არსებობს რესპუბლიკის საშტატო კომისია, რომელშიაც შედიან წარმომადგენლები შრომის კომისარიატის, ფინსახკომის რწმუნებულის სამმართველოსი, მუშათა და გლეხთა ინსპექციის სახალხო მეურნეობის უმაღლესი ბაბუისი და პროფკავშირთა საბჭოსი.

ამ კომისიას ევალება როგორც ცენტრალური, ისე ადგილობრივი, დაწესებულება-წარმოებათა მტკიცე შტატების პროექტების შემუშავება, არსებული შტატების შესაცვლელად, აგრეთვე შტატის ნორმის დაწესების, პროცესში აღძრულ, ამასთან დაკავშირებულ საკითხების გადაჭრა; გარდა ამისა, კომისიის ვალდებულებას შეადგენს თანამდებობათა ნომენკლატურის განაწილება კვალიფიკაციის მტკიცე კატეგორიებ შორის, ამა თუ იმ თანამდებობის ფუნქციის მიხედვით.

დიდად საყურადღებოა ჩვენს პირობებში ეს კვალიფიკაციის საკითხი, რომელიც შეიცავს აგრეთვე ე. წ. სპეციების საკითხს.

როგორც ამას წინედაც იყო აღნიშნული ჩვენს გაზეთში, „სპეციები" ძალიან გამრავლებულია წარმოებებსა და საფინანსო კომერციულ დაწესებულებებში. ვინ არ გინდათ აქ „სპეციი" არ იყოს: უბრალო მოანგარიშეც, კანტორის ჩვეულებრივი თანამშრომელიც და სხვა ასეთები. ესენი, როგორც ვითომდაც მაღალი კვალიფიკაციის წარმომადგენელნი, მაღალ ხელფას, სპეც განაკვეთებს იღებენ.

ასეთ გაუმართლებელ ხელგაშლილობას ბოლო უნდა მოეღოს.

საშტატო კომისიამ ფიქტიური სპეციები უნდა წაშალოს და ჩვენ ვიცით, თვით სპეციები დაჰყოს ხარისხებად და განსაზღვროს მათი რიცხვი თითეულ წარმოება დაწესებულებისათვის.

საშტატო კომისიას რთული და დიდი მუშაობა აქვს შესასრულებელი.

მან უნდა შეისწავლოს ჩვენი წარმოება-დაწესებულებანი შრომის რაციონალური ორგანიზაციის თვალსაზრისით და ამის მიხედვით დაწესოს მტკიცე შტატები.

მუშა-მოსამსახურის რაც თუ ექვსი საათის სამუშაო დრო საკანონით უნდა იქნას დატვირთული და ერთხელ და სამუდამოდ მოისპოს ისეთი დგომარეობა, როცა მოსამსახურეები ხშირად უსაქმოდ სხედან დაწესებულებებში და კერძო მუსაიფში ერთობიან.

ასეთი ღონისძიების გატარება საკმაოდ შეამცირებს სახელმწიფო ხარჯებს და საბჭოთა აპარატის მუშაობასაც გაიჯანსაღებს.

ტათ საყურადღებო საკითხები, რომელთაც ვერც ერთი პარტიული ამხანაგი, ვერც ერთი შეგნებული მუშა ან გლეხი გვერდს ვერ აუვლის.

აქედან თავის თავათ იგულისხმება, რომ თავდაპირველათ თვით ამხ. ზინოვიევის წერილი უნდა გახდეს როგორც პარტიული მასის, ისე ყველა შეგნებულ მუშებისა და გლეხებისთვის ხელმისაწ დომი, რისთვისაც ის დაუყოვნებლივ უნდა იქნას გადათარგმნილი ყველა ადგილობრივ ენებზე და დაბეჭდილი ყველა გაზეთებში. მაგრამ მარტო ეს არ კმარა. ყველა ადგილობრივ გაზეთებში უნდა გადმობეჭდილ იქნენ ზოგიერთი უფრო საყურადღებო წერილები და რეზოლიუციები, რომლებიც ამ საგანზე დაიბეჭდენ, თუ დაიბეჭდებიან მომავალში გაზ. „პრავდა"-ში, რა თქმა უნდა გარდა იმ წერილებისა და რეზოლიუციებისა, რომელთაც მხოლოდ ვიწრო ადგილობრივი ხასიათი ეკნებათ. თავის თავათ იგულისხმება რომ ადგილობრივათ ამ დისკუსიამ რაც შეიძლება ფართო ხასიათი უნდა მიიღოს, რათა საბოლოოდ გამორკვეულ იქნენ ყველა ის საჭირბოროტო საკითხები, რომლებიც დღეს ისევ მწვავეთ წარმოიშვენ. სწორეთ ასეთი ხასიათი ეძლევა დღეს ამ დისკუსიას რუსეთში. ამიტომ ჩემ გაოცებას საზღვარი არ ქონდა, როცა გაზ. „ზარია ვოსტოკას" 20 ნოემბრის ნომერში (№ 267) მე წავიკითხე ამხ. **რუბენის** წერილი სათაურით **„პარტიის ახალი ამოცანების საკითხის შესახებ** („К вопросу о новых задачах партии"). ავტორი იხსენიებს ამხ. ზინოვიევის დასახელებულ წერილს; მისი სიტყვით, ზინოვიევს დაუდასტურებია ის მხოლოდ შემდეგი ფაქტები: 1) პროლეტკოოპერატიის შემადგენლობა გაუმჯობესდა; 2) უპარტიო საუზაო მუშის კულტურული დონე მაღლა აიწია; 3) პარტიული მუშების რაოდენობამ იმატა; 4) არის შემთხვევები, როცა უპარტიო მუშები კულტურულათ მაღლა დგანან პარტიულ მუშებთან შედარებით; 5) პოლიტიკურათ კი პარტიული მუშები ყოველთვის სჯობნიან უპარტიო მუშათა მასას; 6) კულტურულათ გაზრდილ უპარტიო მუშას სურს მიიღოს უფრო აქტიური მონაწილეობა სამეურნეო ცხოვრებაშიო. ესაა და ეს ყოველივე ის, რაც ამხ. რუბენის გადმოცემით უთქვამს ამხ. ზინოვიევს თავის წერილში.

ვინც კი ამხ. ზინოვიევის წერილს წაიკითხავს, იგი დარწმუნდება იმაში, რომ ამხ რუბენს სრულებით უყურადღებოდ დაუტოვებია სწორედ ის, რაც ყველაზე უფრო მთავარი და ყველაზე უფრო საყურადღებო იყო და არის ამხ. ზინოვიევის წერილში.*)

დავიწყოთ ჯერ გარეგანი მხრიდან. როგორც ამხ. ზინოვიევი, ისე თვით ცენტრ. ორგანო—„პრავდა"—პარტიის შიგნით წამოჭრილ საკითხებს სადისკუსიოთ აყენებენ და ამასთანავე ენერგიულათ მოუწოდებენ ყველა ამხანაგებს გამოსთქვან ამათ შესახებ თავიანთი აზრი. განა შეიძლება ზინოვიევის წერილი და „პრავდა"-ს რედაქციის შენიშვნა წაიკითხო, და ამის შესახებ კრინტიც არ დაძრა? ჩვენის აზრით, ეს შეუძლებელია, მაგრამ ამხ. რუბენი, არ ვიცი რა მოსაზრებით, სრულებით არ თვლის საჭიროთ გააცნოს ეს მკითხველებს.

რაც შეეხება ამხ. ზინოვიევის თვით წერილის შინაარსს და იმ კითხვებს, რომლებიც იქ აღძრულია, ყოველსავე ამას ამხ. რუბენი აფუჩჩებს და ხელს აფარებს.

ასე, მაგ., ამხ. ზინოვიევი თავის წერილში ამბობს, რომ „უკანასკნელ დროს პარტიაში ჩვენ ვამჩნევთ ზედმეტ სიწყნარეს (**чрезмерный штиль**), ზოგან პირდაპირ კრიზისს" (**застой**). შემდეგ აღნიშნავს რა უპარტიო საშუალო ფენის კულტურულ ზრდას და აგრეთვე იმ გარემოებას, რომ ზოგ შემთხვევაში იგი კიდეცაც სჯობნის პარტიულ მუშას, ზინოვიევი დასძენს: „უპარტიო მუშების ფართო წრეების კულტურულ დონეს მაღლა აწევა შეიქნება ჩვენი პარტიისა და საბჭოთა ხელისუფლებისათვის უდიდესი ძლიერების წყაროთ, მაგრამ ეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ჩვენ **თავის დროზე ანგარიშს გავუწევთ ამ უაღრესად საყურადღებო მოვლენას და შევძლებთ მისგან ხალხგანაზაციო დახმარების გაკეთებას.** წინააღმდეგ შემთხვევაში ეს ფაქტი შეიძლება გახდეს წყაროთ ბევრ გაუმჯობესებათა ჩვენსა და უპარტიო მუშებს შორის და შეუძლია შექმნას ჩვენთვის, **რამდენადაც ეს გაუგებარი არ იყოს პარტიული შეხედვით,** უდიდესი სიძნელენი" (ხაზი ჩვენია. ფ. მ.)

მიუხედავათ იმისა, მართალია თუ არა ამხ. ზინოვიევის მიერ წამოყენებული ფაქტი—უპარტიო მუშათა მასის და პარტიულ მუშების განსხვავება კულტურულათ,—აქ აღძრულია მეტათ საყურადღებო საკითხი, მთელი პრობლემა, რომლის სისწორით გადაჭრას ჩვენთვის საარსებო, სასიცოცხლო მნიშვნელობა აქვს. პარტიის ვერც ერთი წევრი ვერც ერთი შეგნებული მუშა ან გლეხი, რომელიც დაინტერესებულია მუშურ გლეხური ხელისუფლების შენარჩუნებაში, გულგრილათ ვერ აუვლის გვერდს ასეთ საკითხებს. სამწუხაროდ, ასე არ იქცევა ამხ. რუბენი. პარტიული მასის უღალატობის, უხალისობის, უსიცოცხლობის და ინტერესის გამოჩენის დასუსტების დასახასიათებლათ ამხ. ზინოვიევს მოყავს შემდეგი სიტყვები ერთი პასუხისმგებელი ამხანაგისა, რომელიც სამეურნეო დარგში მუშაობს. აი რა უთქვამს ამ უკანასკნელს ამხ. ზინოვიევ-სთვის: „როცა მე მივდივარ მოსანენების გასაკეთებლათ **სამეურნეო მუშაობაზე პარტკურჯების წევრების კრებაზე, მე მივდივარ თითქის მოსაშხამებლათ.** როცა კი მე მიხდება ასეთი მოხსენების გაკეთება **უპარტიოთა კრებაზე ან კონფერენციაზე,** მე ენერგიულათ ვემზადები, ვინაიდან მე ვიცი, რომ იქ მე მომვენენ შეკითხვებს, რომ თითოეული წინადადების დაცვა მე უნდა შევძლო, რომ აქ კრიტიკა იქნება ხალისიანი" და სხვ. მართალია თუ არა ეს ფაქტი? თუ მართალია, ნორმალურათ უნდა ჩაიფიქროს ის თუ არა? და რით, ან რა მიზეზითაა გამოწვეული ასეთი ფაქტები? ამხ. რუბენი სდუმს ამის შესახებ, თითქო ასეთი საკითხი ჩვენ კი დაეკენებიოს ამხ. ზინოვიევს თავის წერილში. რაც შეეხება ამხ. ზინოვიევს, იგი ასეთ მდგომარეობას გადაჭრით სცნობს ანორმალურათ. იგი ამბობს: „რომ რამდენიმეთ დამაკმაყოფილებლათ გადავსჭრათ ზეთ ხიჭვენები ამოცანები, რომ ღირსეულათ შევხვდეთ იმ საერთაშორისო ამბებს, რომლებიც ახლა მუდამ ჩვენ ყურადღებას იპყრობენ, საჭიროა, რომ პარტიის შიგნით ცხოვრება უფრო ინტენსიური შეიქნეს, საჭიროა, **რომ პარტიის შიგნით მუშათა დემოკრატიამ,** რომლის შესახებ ჩვენ ასე ბევრს ვლაპარაკობდით, **უფრო მეტათ შეისხას ხილეი და ხორცი"** (ხაზი თვითონ ამხ. ზინოვიევს ეკუთვნის ფ. მ.). მეორე ადგილას ამხ. ზინოვიევი კიდევ უფრო გადაჭრით ამბობს, რომ „აუცილებლათ უნდა გავატაროთ ცხოვრებაში პარტიის შიგნით მუშათა დემოკრატია (**рабочая демократия**), გავაძლიეროთ პარტიაში თავისუფალი დისკუსია პოლიტიკურ, სამეურნეო და სხვ. საკითხების ირგვლივ და სხვ. და ამიტომაც ერთი ამ ლონისძიებათაგანი, რომელზედაც ამხ. ზინოვიევი ამბობს, ესაა **უპარტიოთა კრებაზე ან კონფერენციაზე,** მე ენერგიულათ ვემხრები, ვინაიდან მე ვიცი, რომ იქ მე მომვენენ შეკითხვებს, რომ თითოეული წინადადების დაცვა მე უნდა შევძლო, რომ აქ კრიტიკა იქნება ხალისიანი" და სხვ. მართალია თუ არა ეს ფაქტი? თუ მართალია, ნორმალურათ უნდა ჩაიფიქროს ის თუ არა? და რით, ან რა მიზეზითაა გამოწვეული ასეთი ფაქტები? ამხ. რუბენი სდუმს ამის შესახებ, თითქო ასეთი საკითხი ჩვენ კი დაეკენებიოს ამხ. ზინოვიევს თავის წერილში. რაც შეეხება ამხ. ზინოვიევს, იგი ასეთ მდგომარეობას გადაჭრით სცნობს ანორმალურათ. იგი ამბობს: „რომ რამდენიმეთ დამაკმაყოფილებლათ გადავსჭრათ ზეთ ხიჭვენები ამოცანები, რომ ღირსეულათ შევხვდეთ იმ საერთაშორისო ამბებს, რომლებიც ახლა მუდამ ჩვენ ყურადღებას იპყრობენ, საჭიროა, რომ პარტიის შიგნით ცხოვრება უფრო ინტენსიური შეიქნეს, საჭიროა, **რომ პარტიის შიგნით მუშათა დემოკრატიამ,** რომლის შესახებ ჩვენ ასე ბევრს ვლაპარაკობდით, **უფრო მეტათ შეისხას ხილეი და ხორცი"** (ხაზი თვითონ ამხ. ზინოვიევს ეკუთვნის ფ. მ.). მეორე ადგილას ამხ. ზინოვიევი კიდევ უფრო გადაჭრით ამბობს, რომ „აუცილებლათ უნდა გავატაროთ ცხოვრებაში პარტიის შიგნით მუშათა დემოკრატია (**рабочая демократия**), გავაძლიეროთ პარტიაში თავისუფალი დისკუსია პოლიტიკურ, სამეურნეო და სხვ. საკითხების ირგვლივ და სხვ. და ამიტომაც ერთი ამ ღ

— ოფიციალურ ცნობაში კომპარტიის დაშლის შესახებ ნათქვამია, რომ კომპარტიამ, თითქოს, თავის თავზე მიიღო ვალდებულება კომინტერნის წინაშე იმის შესახებ, რომ მოეხდინა გერმანიაში სახელმწიფო გადატრიალება; კომპარტია სცდილობდა მთავრობის ჩამოგდებას, ის აგიტაციას ეწეოდა საერთო გაფიცვისა, მუშების შეიარაღებისა დ პროლეტარულ რაზმების დაარსების სასარგებლოთ. ოფიციალური ცნობა აღნიშნავს, რომ კომპარტიამ მოაწყო აჯანყება ჰამბურგში; ცნობა ეყრდნობა რა ბრანდლერის განცხადებას, ამტკიცებს, რომ კომპარტია ამზადებდა შეიარაღებულ აჯანყებას საქსონიაში და ტიურინგიაში.

—კომუნისტებმა რეიხსტაგში შეიტანეს წინადადება ხელშეკრულების განკარგულების დაუყოვნებლივ გაუქმების შესახებ; მათ მთავრობას მოსთხოვეს განმარტება ამ საქმის შესახებ და მოითხოვეს აგრეთვე საკითხის დაუყოვნებლივი განხილვა რეიხსტაგში. ბურჟუაზიულმა პარტიებმა და სოციალ-დემოკრატებმა უარყვეს კომუნისტების წინადადება. ჰესსლერმა განაცხადა, რომ კომპარტიისა და აგრეთვე ფაშისტურ პარტიების დაშლა გამოწვეულია იმით, რომ მათ განზრახული ჰქონდათ მთავრობის ჩამოგდება. მემარცხენე სოციალ-დემოკრატებმა კურგმა და როზენფელდმა პროტესტი განაცხადეს კომპარტიის დაშლის წინააღმდეგ. როზენფელდის სიტყვის დროს ტრიბუნიდან გაისმა ხმა: „მაგრამ თქვენ ხომ არ შეგიძლიათ გაუმკლავდეთ კომუნისტებს“. თავმჯდომარემ წინადადება მისცა როზენფელდს დაეტოვებია ტრიბუნა, რაზედაც მან განაცხადა, რომ აკრძალვით შეუძლებელია კომუნისტურ მოძრაობასთან ბრძოლა; როზენფელდი მოითხოვდა განკარგულების გაუქმებას.

კომპარტიის პასუხი

კომპარტია იბრალს არ დებულობს

ბერლინი. 25 ნოემბ. იცავდა რა წინადადების სექტის განკარგულების გადასინჯვის შესახებ, კომუნისტმა დეპუტატმა ფრელიხმა განაცხადა, რომ **კონსტიტუციური ხელისუფლება ვერ მოახერხებს შეუბრკოს ხელდები ფრთლეტარიატს.** კომპარტიის დაშლა, ორატორის სიტყვებით, თვალს აუხელს გერმანიის პროლეტარიატს და დაანახებებს მას, თუ რომელი პარტია უფრო იცავდა მის ინტერესებს. კომპარტიის დაშლით სამხედრო დიქტატურამ დაიწყო სამოქალაქო ომი. კომუნისტები აცხადებენ, რომ ისინი მოუწოდებენ მუშებს გააფთრებულ ბრძოლისაკენ ბურჟუაზიის წინააღმდეგ. **პროლეტარიატის იმედები თავმოყრილია კომპარტიის გარშემო.** ფრელიხმა წაიკითხა კომპარტიის დეკლარაცია, რომელშიაც აღნიშნულია, რომ გერმანიის პროლეტარიატისათვის სასაცილოა მხოლოდ გენერალ სექტის განკარგულება. პარტიას, გერმანიის ხალხის მომავალის ინტერესებისათვის, აუცილებლათ მიაჩნია სექტის სამხედრო დიქტატურის დამხობა. სოციალ-დემოკრატების წინაშე საკითხი პირდაპირ არის დასმული; მუშათა კლასთან ერთად, თუ მის წინააღმდეგ. დასასრულ ფრელიხმა განაცხადა: „ჩვენ არ დაუცდით ხანხედრო დიქტატურის კრახს, ჩვენ დავიჭერით პროლეტარიატის გამოხვლას. გაუმარჯოს კომუნისტურ პარტიას და კომუნისტურ ინტერნაციონალს“. ფრელიხის შეძახილს მხარი დაუჭირეს დანარჩენმა კომუნისტ-დეპუტატებმა.

— კომუნისტური ორგანო „ფოლკსშტე“ სწერს: „შტრესემანმა რეიხსტაგში განაცხადა ბურჟუაზიისა და აგრეთვე სახედრო სარდლობის დიქტატურის გაკოტრების შესახებ. გერმანიის კომუნისტურმა პარტიამ იცის, რომ **ერთად-ერთი გამოსავალი შექმნილი მდგომარეობიდან არის საბჭოთა ხელისუფლებისა და პროლეტარიატის დიქტატურის გამოცხადება გერმანიაში. გერმანიის კომპარტია ანგარიშს არ გაუწევს სექტის განკარგულებას, ის განაგრძობს ბრძოლას პურისა, თავისუფლებისა, მუშათა უფლებებისა, საბჭოთა გერმანიისა და საერთაშორისო რევოლიუციისათვის.** უმძიმეს მომენტში გერმანიის კომპარტია ესალმება კომინტერნს, ის ღრმა პატივისცემის გრძნობით იგონებს იმ რევოლიუციონურ მუშებს, რომელნიც უდიდეს მსხვერპლს იღებენ პარტიის ინტერესებისათვის; კომპარტია პირობას სდებს, რომ ის მტკიცედ განაგრძობს დაწყებულ ბრძოლას და მას მაღლა ეჭირება ყოველთვის საერთაშორისო რევოლიუციის დროშა; **კომპარტია მოახერხებს საბჭოთა ხელისუფლების გამოცხადებას გერმანიაში.** გერმანიის კომპარტია ცოცხლობდა წარსულში, ის ცოცხალი იქნება მომავალშიც და ბრწყინვალეთ იბრძოლებს რეაქციის წინააღმდეგ მუშების შეიარაღებისა, ფაშიზმის დამხობისა და პროლეტარიატის დიქტატურისათვის“.

„ეძებენ“ ახალ კანცლერს

შტრეზემანის კაბინეტის გადადგომის შესახებ.

ბერლინი. 25 ოქტომბერი. შტრეზემანის კაბინეტისადმი ცენტრისა და სახალხო პარტიის მიერ შეტანილ **ნდობის ვოტუმის წინააღმდეგ ხმა მისცეს ნაციონალისტებმა, ტევტონურმა პარტიამ, ეხლემელებმა და კომუნისტებმა.**

20 ესდეკი, მათ რიცხვში პრუსიის შინაგან საქ[illegible]თა მინისტრი ზევერინგი და აგრეთვე სახალხო პარტიის სტინესის ჯგუფი არ გამოცხადდენ ხმის მიცემის დროს. კენჭის ყრაში მონაწილეობა მიიღეს ცენტრმა, დემოკრატებმა და სახალხო პარტიამ.

შტრეზემანის მემკვიდრეები

ბერლინი. 25 ნოემბერი. კანდიდატებათ რეიხსკანცლერის თანამდებობაზე ასახელებენ კუნოს მთავრობის ყოფილ მინისტრს ალბერტს, უპარტიოს, რომელიც ემხრობა დემოკრატებს და აგრეთვე ვიურტემბერგის პრეზიდენტს დემოკრატ მიუბერს.

საღამოს გაზეთების აზრით არის ორი გზა მთავრობის კრიზისის გადასაჭრელად: ან უნდა შედგენილ იქნეს საქმიანი კაბინეტი, რომლის მეთაურები იქნებიან ალბერტი და სეტტი ჰესლერის მაგიერ, ან ბურჟუაზიული ბლოკი, რომლის სამინისტროში შედასული უნდა იქნენ ნაციონალისტები და შტრეზემანი—გარეშე საქმეთა მინისტრის თანამდებობაზე.

პოლიტიკურ წრეებში **შტრეზემანის დაცემას და ამის გამო შექმნილ მდგომარეობას უცქერიან, როგორც გერმანიის პარლამენტარიზმის კრიზისს. ვერც ეხლანდელი შემადგენლობის რეიხსტაგი, ვერც ხელახლა არჩეული რეიხსტაგი ვერ შექმნის მტკიცე პარლამენტარულ მთავრობას.** სოციალ-დემოკრატებისა და ცენტრისაგან აშკარა ყაიდაწყვეტილებას: იხრებიან ისინი მარჯვნით თუ მარცხნით: სოციალ-დემოკრატები ხაზგასმით აღნიშნავენ, რომ მზათ არიან შევიდნენ მთავრობის კოალიციაში, რაც იწვევს ოპოზიციას სოციალ-დემოკრატიული პარტიის მემარცხენე ფრთის მხრივ.

დემოკრატები აშკარათ ეწინააღმდეგებიან კოალიციის მემარჯვენე პარტიებთან, განსაკუთრებით ნაციონალისტებთან. ცენტრს ჯერ-ჯერობით იგივე პოზიცია უჭირავს. სახალხო პარტიის სტინესის ფრთა დაჟინებით მოითხოვს ისეთი მთავრობის შექმნას, რომელიც უნდა ემყარებოდეს პარლამენტის ნდობაზე. ცხადია, ნაციონალური პარტია არ ფიქრობს ამჟამად დაუყოვნებლივ გამარჯვებაზე და ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ მთავრობის კრიზისის გადაჭრა დროებითია, და რომ მომავალში „ნაციონალური მთავრობის“ ხელისუფლება აუცილებელია.

„დეი“-ზე ცენტუნგი“ მოითხოვს მთავრობის შექმნას სექტის მეთაურობით, თუ დაუყონებლივ გაუქმებული იქნება ბრძანება ცეკტონური პარტიის დაშლის შესახებ.

ცენტრის პარტიის წინადადებით, ებერტმა კაბინეტის შედგენა მიანდო კარდორფს, სახალხო პარტიის წევრს, რომელიც წინად იყო „დემოკუკდებელი კონსერვატორი“. კარდორფს ჯერ კიდევ არ მიუღია პრეზიდენტის წინადადება და მოითხოვა დრო დასფიქრებლად. მან უკვე დაიწყო მოლაპარაკება პარტიების ლიდერებთან. ფიქრობენ, რომ კარდორფი შეადგენს კაბინეტს ცენტრის, სახალხო პარტიის, დემოკრატების, ბავარიის სახალხო პარტიის და ნაციონალური პარტიის წარმომადგენლებისაგან. **ასეთი მთავრობის პოლიტიკა მიმართული იქნებოდა შემარცხენე პარტიების წინააღმდეგ.**

ნაციონალისტები ეწინააღმდეგებიან კარდორფის კანდიდატურას, ამიტომ უკანასკნელმა უარი სთქვა კაბინეტის შედგენაზე.

ცენტრი უარს ამბობს კანცლერის კანდიდატის წამოყენებაზე. სახალხო პარტია წინააღმდეგია ესდეკებთან თანამშრომლობის, ცენტრი და აგრეთვე დემოკრატები ეწინააღმდეგებიან ნაციონალისტებთან თანამშრომლობას.

შექმნილი მდგომარეობის გამო, ებერტს განზრახული აქვს რეიხსტაგის გაშვება.

ახალი მთავრობა.

ბერლინი. 26 ნოემბერი. ჯერ კიდევ არ არის შედგენილი ახალი მთავრობა. პრეზიდენტმა ებერტმა მიიღო სახალხო პარტიის წარმომადგენლები. ფიქრობენ, რომ ახალი მთავრობის შედგენა მიენდობა დელეგატ ფონ-კარდორფს, სახალხო პარტიის წევრს. როგორც სახალხო პარტია, ისე ცენტრი თანახმაა მთავრობის ამ გვარად შედგენის.

პარიზი. 26 ნოემბერი. რადგანაც ნაციონალისტებმა უარი განაცხადეს კარდორფისათვის მხარის დაჭერაზე, ებერტი ეძებს სხვა კომბინაციებს.

მთავრობის წინააღმდეგ

რეიხსტაგის სხდომაზე.

ბერლინი. 25 ნოემბ. შტრეზემანის შემდეგ რეიხსტაგში გამოვიდა კომუნისტი ფრელიხი, რომელმაც აღნიშნა, რომ სარენტო მარკის შემოღება მხოლოდ სიყალბეა. ბერლინის შავ ბირჟაზე და აგრეთვე ჰოლანდიაში სარენტო მარკის კურსი უკვე უდრის მისი ოფიციალურ კურსის 50 პროცენტს. ასეთი მოტყუება გააღრმავებს პროლეტარიატის აღშფოთებას. მტკიცე ვალიუტის საკითხი მშიდროო არის დაკავშირებული ხელფასის საკითხთან. მშვიდობიანობის დროს შრომის საშუალო ხელფასი უდრიდა 60 პფენინგიდან 1 მარკამდე საათში. ეხლა კი მთავრობა თანახმაა მისცეს მუშებს მხოლოთ 20 პფენინგი, რაც სხვა და სხვა ვვარ გამორიცხვის შემდეგ შეადგენს 5 პფენინგს.

ფრელიხმა აღნიშნა, რომ სტინესი მზათ არის დაუთმოს საფრანგეთს რურის და რეინის ოლქები და შტრეზემანს არავითარი ზომა არ მიუღია ამ ცდის წინააღმდეგ. ეხლა, როდესაც რევოლიუციამ მიიღწია თავისი მიზანი, ბურჟუაზია ებღაუჭება ხელისუფლებას და ყოველივე ხერხს ხმარობს მისი შენარჩუნებისათვის. ფრელიხი ხაზს უსვამს იმ გარემოებას, რომ მთავრობა არ აბათილებს ხმებს რუპრიტის წარმომადგენლის მიერ პარიზში გამართულ მოლაპარაკების შესახებ, რომელსაც მიზნათ აქვს სეპარატისტულ გეგმების განხორციელება. ფრელიხის მოყავს „მანჩესტერ გარდიენ“-ის ცნობა მოლაპარაკების შესახებ, რომელიც სწარმოებს ამ საკითხის გარშემო ბავარიის მთავრობასა და პოლონეთს შორის. **შემდეგ ფრელიხი ახასიათებს რეიხსვერის თანამშრომლობას საქსონია-ტიურინგიაში.**

ფრელიხის მიერ აღნიშნული ფაქტები შეადგენს იქვემენ რეიხსტაგში ნაციონალისტებსა და კომუნისტებს შორის. ფრელიხი ათავებს თავის სიტყვას საშინელ ხმაურობაში. სიტყვის დასასრულს ფრელიხმა აღნიშნა, რომ **პარტო საქსონიაში დაპატიმრებულია 500 კომუნისტი და სოციალ-დემოკრატი.**

მთავრობა „მუშაობს“

რეიხსტაგში.

ბერლინი. 26 ნოემბერი. რეიხსტაგმა ყველა ბურჟუაზიულ პარტიების ხმებით უარჰყო სოციალ-დემოკრატების წინადადება გერმანიაში საალყო წესების გაუქმების შესახებ და აგრეთვე კომუნისტების წინადადება გენერალ ფონ-სეკტისათვის მინიშნებულ განსაკუთრებულ უფლებების გაუქმების ფონ-კარის, ლიუდენდორფის, ფონ-ლოსოვის და ჰიტლერის სახელმწიფო ღალატისათვის სასამართლოში მიცემის რადიკალურ გაზეთების აკრძალვის გაუქმების და რეიხსვერის პოზიციების დათვალიერების მოხდენის შესახებ.

მაიულერის ბრძანება ადასტურებს მუშათა პრესის მიერ აღნიშნულ ძალმომრეობას, რომელსაც რეიხსვერი დიდი ხანია სჩადის საქსონიაში.

ხელების ჩაშლა.

ბერლინი. 26 ნოემბერი. ლონდონის სიტი, ბალღვანის მიერ თავის სიტყვაში გამოთქმული პესიმიზმის გამო მთელი ცენტრალური ევროპის მომავალის შესახებ, რასაც იზიარებენ ინგლისის ყველა ფინანსიური ეკონომიური წრეები, უარს აცხადებს მიიღოს მონაწილეობა გერმანიის ახალ სესხში 50 მილ. გირ. სტერლინგის რაოდენობით, რომელსაც მოითხოვდენ ამსტერდამის ფინანსისტები.

დეპუტატების ხელუხლებლობის გაუქმება.

პარიზი. 26 ნოემბ. გენერალი ფონსეკტი მოითხოვს მომავალში დეპუტატების ხელუხლებლობის გაუქმებას.

ახალგაზრდობის კომკავშირის ზრდა

ჩვენ ვიზრდებით, ისინი იშლებიან

მოსკოვი. 26 ნოემბერი. კომ. ახ. ინტერნაციონალის აღმასკომის სხდომაზე გერმანიის ახალგ. კომკავშირის მოღვაწეობის შესახებ გაკეთებულ მოხსენებიდან გამოირკვა, რომ კომკავშირი განუწყვეტლივ იზრდება, განსაკუთრებით იმ ადგილებში, სადაც ახალგაზრდათა კომკავშირი განიცდის დევნას. ბერლინის ორგანიზაციაში ირიცხება 5.700 წევრი. კავშირის მიერ მოწყვეული მუშათა ახალგაზრდობის ფართო კონფერენციები წარმატებით მიმდინარეობენ. ბერლინში მოწყვეულ კონფერენციაზე მონაწილეობას იღებდა ახალგაზრდა მუშების და მუშა - ქალების 3700 წარმომადგენელი. ახალგ. კომკავშირის ზრდასთან პარალელურად გრძელდება სოციალისტურ ახალგაზრდობის ორგანიზაციის დაშლა. მემარჯვენეულია ახალგ. კომკავშირში სოციალისტურ ახალგაზრდობის მასიური გადასვლა. ახალგ. კომკავშირში მთლიანად გადავიდა დიფერენციურის და პალეს სოციალისტურ ახალგაზრდობის ორგანიზაცია.

მიუხედავათ სოციალისტური ახალგაზრდობის იკის ბრძანებისა, მთელ გერმანიაში მოეწყო ახალგაზრდობის მოქმედების კომიტეტები ფაშიზმის წინააღმდეგ საბრძოლველად.

საკონტრიბუციო საკითხის გარშემო

პარიზი. 26 ნოემბ. გერმანიის საქმეთა რწმუნებულმა ბრიუსელში გადასცა ჟასპარს ნოტა, რომელშიაც ნათქვამია, რომ **გერმანიის მთავრობამ გადახედვა განაგრძოს საკონტრიბუციო პრობლემის განხილვა ბელგიის ტეხნიკურ კომისიის მიერ წამოყენებულ ხაფუძვლებზე.** ჟასპარმა გადასცა გერმანიის ნოტა საკონტრიბუციო კომისიას, რომელსაც ამ ჟამად მინდობილი აქვს ბელგიის ტეხნიკური კომისიის დასკვნების განხილვა.

დონდონი. 26 ნოემბერი. „ობსერვერის“ დიპლომატიური კორესპონდენტი გადმოგვცემს, რომ მოკავშირეთა სამხედრო-საკონტროლო კომისიის მოელიან ბერლინში მომავალ კვირაში, მიუხედავად იმისა, მიიღებენ თუ არა მოკავშირეები გერმანიისაგან პასუხს წარსულ კვირაში გაგზავნილ 2 ნოტაზე.

პოლონეთის ამბები

კაბინეტის კრიზისი.

ვარშავა. 25 ნოემბერი. კუხარსკის მდგომარეობა მთავრობაში კრიტიკულია. მის წინააღმდეგ გამოდიან ქრისტიანული დემოკრატები, ვიტოსის ჯგუფი, მსხვილ მიწათ-მფლობელთა ერთი ნაწილი და დუბანოვიჩის ჯგუფის ზოგიერთი წევრი, რომელნიც უკმაყოფილონი არიან საშემოსავლო გადასახადის ოქროს ვალიუტით აღრიცხვით საფინანსო საბჭოს 4 წევრიდან 3 წევრი კუხარსკის საფინანსო პროექტების წინააღმდეგია.

ტმოვსკი გადადგომით იმუქრება იმ შემთხვევაში, თუ კუხარსკი გამოვა კაბინეტიდან.

დემოკრატები მოითხოვენ პ. ს. პარტიის დეპუტატების მარეკის და ვობროვსკის პასუხისგებაში მიცემას, რათა ამით თავიდან აცილებულ იქნას განხეთქილება ფინანსიურ უწყისრიგობის ნიადაგზე. დემოკრატები ცდილობენ გადაეტანონ განხეთქილება წმინდა პოლიტიკურ ნიადაგზე.

სოციალ-დემოკრატების გაყლენის ქვეშ, რომლებიც ყოველგვარი საშუალებით ცდილობენ გადაარჩინონ მმართველი უმრავლესობა, საფინანსო საბჭომ ნდობა გამოუცხადა კუხარსკის, სეიმის წრეებში ძალიან ეშვიობენ, რომ მმართველ პარტიებს შორის თანხმობა არსებობდეს.

შჩეპანიკის გადადგომის შესახებ.

ვარშავა. 25 ნოემბერი. სეიმის მარშალის ცნობით, შჩეპანიკმა გადადგომა მიღებული იყო ჯერ კიდევ 5 ნოემბერს, მაგრამ ამას საიდუმლოთ ინახავდენ. შჩეპანიკი ეხლაც განაგებს სამხედრო სამინისტროს.

ინგლისი ახალი არჩევნების წინ

პარლამენტი არჩევნები.

მოსკოვი. 25 ნოემბ. ინგლისის წარმომადგენელმა კომინტერნის აღმასკომში სტიუარტმა „როსტა“-ს თანამშრომელთან საუბარში აღნიშნა, რომ არჩევნების დაჩქარება ინგლისში გამოწვეულია უთანხმოებით, რომელიც დაიბადა კონსერვატიულ პარტიაში ლიბერალური ჯგუფები ძველ ოპოზიციის შექმნიან პარლამენტში.

შეიძლებელია, მუშათა პარტიამ ლიბერალების მემარცხენე ფრთასთან ითანამშრომლოს, რადგან მას არ აქვს საარჩევნო კამპანიისათვის საჭირო ნივთიერი საშუალებები, რომლებიც შეუძლია ლიბერალებისაგან მიიღოს. **არც ერთ პარტიას არ ექნება პარლამენტში აბსოლიტური უპირატესობა,** რაც ნიადაგს შეექმნის კონფლიქტებისათვის. შეიძლება მუშათა პარტიას წილათ ხვდეს ლიბერალებსა და კონსერვატორებს შორის წონასწორობის დამცველის როლი. **კომპარტიამ წამოაყენა ნეიბოლდის, გალახერის და ელენ გალკენსენის კანდიდატურა. შესაძლებელია, რომ კომუნისტებმა ორი დეპუტატი გაიყვანონ.** ახალი მთავრობა ალბათ წმინდა კონსერვატიული იქნება, თუმცა მოსალოდნელია, აგრეთვე, კონსერვატორებისა და ლიბერალების კოალიციის შექმნაც. ყოველ შემთხვევაში ლიბერალები ყოველივე ზომას მიიღებენ კონსერვატიულ მთავრობის ჩამოსაგდებათ.

ახალი მთავრობის პოლიტიკა რუხეთის მიმართ, ლიბერალებისა და აგრეთვე მუშათა პარტიის ძველ გავლენის გამო, ტაეუარტის აზრით, უფრო დემოკრატიული იქნება. საგარეო პოლიტიკა უცვლელი დარჩება, თუმცა ამ განსხვავებით, რომ ინგლისი შეეცდება დაუახლოვდეს ამერიკას საფრანგეთის წინააღმდეგ საერთო ფრანკის შექმნის მიზნით. მუშათა პარტიის მეგობრობა უთუოდ გაუარესდება, რადგან მასები არ ამბატიებენ მას ბურჟუაზიულ ლიბერალურ პარტიისადმი კომპრომისს.

სხვადასხვა

ირლანდია

რესპუბლიკანელების სიმშილობა.

დონდონი. 26 ნოემბერი. ათეულ ათას ირლანდიელ რესპუბლიკანელებისაგან, რომლებმაც გამოაცხადეს სიმშილობა მათი დაპატიმრების წინააღმდეგ პროტესტის ნიშნათ, განაგრძნობს სიმშილობას 300 კაცი. ერთი დაპატიმრებულთაგანი 34 დღის სიმშილობის შემდეგ მოკვდა.

იტალია

ალბანია და ესპანეთი საფრანგეთის წინააღმდეგ.

რომი. 26 ნოემბერი. ესპანეთის მეფის ჩასვლას რომში დიდ პოლიტიკურ მნიშვნელობას აძლევენ. „პოპოლო“ სწერს: „იტალია და ესპანეთი უნდა გამოვიდენ საფრანგეთის ეგემონიის წინააღმდეგ. გერმანიის დარბევის შემდეგ, საფრანგეთს შეუძლია თავს დაესხას იტალიას“. ესპანეთის გაზეთი „ელ სოლ“-ი სწერს: „იტალიას და ესპანეთს, რომელთაც აქვთ საერთო საზღვაო პროგრამა, სასიფლო-სამეურნეო მანქანების ნაწილ გაყიდვას პირველ საფეხურის კოოპერატივების საშუალებით, პუნტიდიუმმა გამოსთქვა სურვილი, რათა საბელმწიფოს მიერ გახსნილი კრედიტები მიეცეს უშუალოთ სასოფლო-სამეურნეო მანქანების და იარაღების დამმზადებელ ქარხნებს.

რუმინეთი

პროფკ. მოძრაობის მთლიანობის აღდგენა.

ბუქარესტი 26 ნოემბერი. ბუქარესტში დაარსდა პროფკავშირების საერთაშორისო სამუშო, რომლის მიზანია პროფმოძრაობის მთლიანობის აღდგენა. სამუშოს თავმჯდომარეობით არჩეულია ბანატის პროფკავშირის მეთაური მიულერი. პროფკავშირების ახალი სამუშო გამოქვეყნებულ მოწოდებაში მოუწოდებს მუშებს ბრძოლისაკენ, როგორც მიმართულია ჯერ ერთი პროფკავშირების მთლიანობის აღდგენისაკენ; ახალი სამუშო მოითხოვს აგრეთვე 8 საათის სამუშაო დღის შემოღებას, შრომის ხელფასის გადიდებას, კრებების თავისუფლებას და საავადმყოფო კასებისათვის ავტონომიის მინიშნებას.

ცხითელ რესპუბლიკაში

რუსეთი

მანქანების ახალშენებელი კრედიტების მიცემა უშუალოთ ქარხნებისათვის.

მოსკოვი. 26 ნოემბ. სახალხო მეურნეობის უმაღლეს საბჭოს პრეზიდიუმმა სასურველად სცნო მიღებულ იქნას ზომები სასოფლო სამეურნეო მანქანების დაბალ კოოპერატიულ გაერთიანებათათვის გადასაცემად, ცენტრალურ კოოპერატიულ და სახელმწიფოებრივ ორგანოების გვერდის ახვევით. ვინაიდან ტრესტებს და ქარხნებს არ მოეპოვებათ საკმაო საბრუნავო საშუალებანი, რაც ხელს უშლის უშუალოთ მომხმარებელზე

ლიბერალური ჯგუფები ძველ ოპოზიციის შექმნიან პარლამენტში.

შეიძლებელია, მუშათა პარტიამ ლიბერალების მემარცხენე ფრთასთან ითანამშრომლოს, რადგან მას არ აქვს საარჩევნო კამპანიისათვის საჭირო ნივთიერი საშუალებები, რომლებიც შეუძლია ლიბერალებისაგან მიიღოს. **არც ერთ პარტიას არ ექნება პარლამენტში აბსოლიტური უპირატესობა,** რაც ნიადაგს შეექმნის კონფლიქტებისათვის. შეიძლება მუშათა პარტიას წილათ ხვდეს ლიბერალებსა და კონსერვატორებს შორის წონასწორობის დამცველის როლი. **კომპარტიამ წამოაყენა ნეიბოლდის, გალახერის და ელენ გალკენსენის კანდიდატურა. შესაძლებელია, რომ კომუნისტებმა ორი დეპუტატი გაიყვანონ.** ახალი მთავრობა ალბათ წმინდა კონსერვატიული იქნება, თუმცა მოსალოდნელია, აგრეთვე, კონსერვატორებისა და ლიბერალების კოალიციის შექმნაც. ყოველ შემთხვევაში ლიბერალები ყოველივე ზომას მიიღებენ კონსერვატიულ მთავრობის ჩამოსაგდებათ.

ახალი მთავრობის პოლიტიკა რუხეთის მიმართ, ლიბერალებისა და აგრეთვე მუშათა პარტიის ძველ გავლენის გამო, ტაეუარტის აზრით, უფრო დემოკრატიული იქნება. საგარეო პოლიტიკა უცვლელი დარჩება, თუმცა ამ განსხვავებით, რომ ინგლისი შეეცდება დაუახლოვდეს ამერიკას საფრანგეთის წინააღმდეგ საერთო ფრანკის შექმნის მიზნით. მუშათა პარტიის მეგობრობა უთუოდ გაუარესდება, რადგან მასები არ ამბატიებენ მას ბურჟუაზიულ ლიბერალურ პარტიისადმი კომპრომისს.

ცხითელ არმიის მანევრები

ჩვენ და „იჩინი“.

ჩვენი და მტრის ძალების ადგილმდებარეობა ჩემი „ფრონტზე“ გასვლის მომენტში შემდეგი იყო.

მოწინააღმდეგე უშინდა რა ქალაქს, გამაგრებული იყო ჩრდილოეთ-დასავლეთით და დაკავებული ჰქონდა ნაძალადევი, რკინის გზის სადგური, მუშტაიდი და მდ. მტკვრის მარცხენა ნაპირი.

პირველი წითელი დივიზია შეტევას აწარმოებდა სად. ფილიდან და მან დილადანვე დაწყო ბრძოლა ქალაქის ხელში ჩასაგდებათ. დიდ რაზმს, სადაც მე ვიმყოფებოდი, ნაბრძანები ჰქონდა ჩქარი ნაბიჯით 1 დივიზიას; მას 25—26 ნოემბერს ღამე უნდა გაეთია ქ. ტფილისიდან 15 ვერსას მანძილზე მდებარე რამდენიმე სოფელში.

პუნქტების და ნაწილების მრავალი სახელწოდება, რომელსაც აქვს მხოლოდ სპეციალურ სამხედრო ხასიათის ინტერესი, ჩვენ განგებ გამოუშვით.

საკმარისია მხოლოდ აღვნიშნოთ, რომ ჯარების დიდი მასსა დაწყებული მძიმე არტილერიიდან და გათავებული ტყვიამფრქვეველებით და სამეურნეო კავალერისტებიდან—მესანგრეებით—მთელი ეს მრისხანე ძალა ამოეფარა მთების კალთების და მიიმალა ხეივნების ჩრდილებში

— პირველ ნიშნის მიცემამდე, რათა საჭირო მომენტში გაერთიანებული ძალებით შეეტია მტრისათვის.

ხანგამოშვებით ჰოგრით (ბინოკლი) შეამჩნევდი 2—3 კავალერისტს, წყალის დასაღებლად მიჰყავდა ცხენები დაბლობისაკენ.

თითქოს არც ერთი სულიერი არ იყოს შენს გარშემო.

მხოლოდ მანევრების მონაწილეს იცის, რომ ყველაფერ ამ სიფრთხილის და დამალვის მიზანია ჯარის ნაწილები არ იქნან შემჩნეული პაეროპლანების მიერ, რომლებიც დღეს მოწინააღმდეგის მხარეზე მუშაობენ

მთავარი შტაბისაკენ.

მხოლოთ დილა ადრიან „სომხური მოკშეები“-ს რაიონის ყველა გზებზე და ბილიკებზე იწყება გაცხოველებული მოძრაობა.

ჩვენ წინ გვიხვრებენ ავტომობილები, ცხენოსანი ჯარის ცალკე ჯგუფები; უკან რჩებიან სურსათ-სანოვაგით დატვირთული ურმები.

ყველაფერი ყველას ჰქონდეს თავისი და არა ისე, როგორც ეს იყო „ნაკოლოსის“ მანევრების დროს—მოსახლეობის ხარჯზე.

წინ, მეფურჯგუნესთან ერთად იარაღით რთულ ანგარიშებს მისი თანამგზავრი.

„სამეურნეო ნაწილის გეგმის თანაშემცე“—ვუწოდებთ ჩვენ ამ წითელარმიელს, რომელსაც უჭირავს უბნის წიგნაკი ხელში და გართულია ანგარიშში.

მოკრძალებული დაუცირებელი გაზეთებით და ლიტერატურით ვდევნებით ჩვენ ბატალიონის პირველი, რაც აუცილებელ საჭიროების შეადგენს წითელი მებრძოლისათვის არა თუ მშვიდობიან დროს, არამედ ფრონტზედაც.

ფურცლებს, რომელთაც ჯერ კიდევ სიახლის გამო სტამბის საღებავის სუნი უდის, ფიცხლავ იტაცებენ ნაწილებში, გუნდებში და ესკადრონებში.

მოდის სალაშქრო სამზარეულო.

აქვე არიან ამ „ბამოხის“ მესვეურები—დაბალი საკომანდო შემადგენლობის ქართული სკოლის კურსანტები.

ცხვრის ტყავის ქუდებით, ყველანი გაცილებით უფრო ფხიზლად მიდიან, ვიდრე რუსთველის პროსპექტზე.

მთავარი შტაბი მოთავსდა ყოფილ სარძეო ფერმის პატარა სახლში.

ოთახში რჩება მაელი ის მორთულობა, რომელიც ახასიათებს „მეშჩანურ“ მყუდროებას, სხვათა შორის, ხატი კუთხეში, რომლიდანაც გაჟეირვებით შესცქერის წითელარმიელთა წვეტიან ქუდებს დმერთის გამოხატებულება თვალები. ძველებურ „კამოდზე“ დგას შტაბის საწერი მანქანა. რგვალ სახადილო მაგიდასთან შის ოპერატიულ ნაწილის უფროსი, რომელიც თავის თანაშემწესთან ერთათ სწერს საომარ განკარგულებას, ამ განკარგულების პერიფერიებზე აგზავნის აქვე, ფანჯარასთან მოთავსებული ტელეფონისტი.

უნებურათ გაოცებული:

— როგორ, ნუ თუ ტელეფონის ქსელი უკვე გაბმულია?

საქმე იმაშია, რომ ყოველივე ეს ხდება თითქმის ჯათუნებისას.

— ტფილისთანაც შეიძლება ლაპარაკი?

— როგორ არა, ტფილისთანაც და ყოველ ნაწილთან, რომელთანაც გინდა.

მთელი რაიონი გახვეულია ტელეფონის მავთულების ბადეში. ყოველ წუთს რვა-ცხენენ შტაბში, აქედან იძლევიან განკარგულებებს. არ არის ხმიანი ან შეფერხება. ისინი ვინც მუშაობენ ჩვენთან ულუფებისა, სიმშილობისა და შუშის უქონლობის დროს, ისინი ვინც ხედავდა თუ როგორ ვიბრძოდით ჩვენ იმისათვის, რომ დაგვეცვა ქვეყანა,—ისინი გაიგებენ ჩვენს გულისთქმას. ჩვენ რომ არ ვყოფილიყავით რუსეთს დაანაწილებდენ ისეთ, როგორც დაანაწილეს გერმანია. ნუ მოვიგონებთ წარსულს და ერთნაირის ერთგულებით შეუდგეთ რუსეთის აღდგენას. ჩვენ გიფიქრებთ ამაზე, რომ ჩვენს ქვეყანაში არ იყვენ წერა-კითხვის უცოდინარნი; ჩვენ გვინდა, რომ ჩვენი ქვეყანა მოიფინოს უნივერსიტეტებით და რომ მან დაიპიროს მსოფლიოში ის ადგილი, რომელიც მას ჭეშდა ეჭიროს.

მოკრძალებული დაუცირებელი გაზეთებით და ლიტერატურით ვდევნებით ჩვენ ბატალიონის პირველი, რაც აუცილებელ საჭიროების შეადგენს წითელი მებრძოლისათვის არა თუ მშვიდობიან დროს, არამედ ფრონტზედაც.

ფურცლებს, რომელთაც ჯერ კიდევ სიახლის გამო სტამბის საღებავის სუნი უდის, ფიცხლავ იტაცებენ ნაწილებში, გუნდებში და ესკადრონებში.

მოდის სალაშქრო სამზარეულო.

აქვე არიან ამ „ბამოხის“ მესვეურები—დაბალი საკომანდო შემადგენლობის ქართული სკოლის კურსანტები.

ცხვრის ტყავის ქუდებით, ყველანი გაცილებით უფრო ფხიზლად მიდიან, ვიდრე რუსთველის პროსპექტზე.

მთავარი შტაბი მოთავსდა ყოფილ სარძეო ფერმის პატარა სახლში.

ოთახში რჩება მაელი ის მორთულობა, რომელიც ახასიათებს „მეშჩანურ“ მყუდროებას, სხვათა შორის, ხატი კუთხეში, რომლიდანაც გაჟეირვებით შესცქერის წითელარმიელთა წვეტიან ქუდებს დმერთის გამოხატებულება თვალები. ძველებურ „კამოდზე“ დგას შტაბის საწერი მანქანა. რგვალ სახადილო მაგიდასთან შის ოპერატიულ ნაწილის უფროსი, რომელიც თავის თანაშემწესთან ერთათ სწერს საომარ განკარგულებას, ამ განკარგულების პერიფერიებზე აგზავნის აქვე, ფანჯარასთან მოთავსებული ტელეფონისტი.

უნებურათ გაოცებული:

— როგორ, ნუ თუ ტელეფონის ქსელი უკვე გაბმულია?

საქმე იმაშია, რომ ყოველივე ეს ხდება თითქმის ჯათუნებისას.

— ტფილისთანაც შეიძლება ლაპარაკი?

— როგორ არა, ტფილისთანაც და ყოველ ნაწილთან, რომელთანაც გინდა.

მთელი რაიონი გახვეულია ტელეფონის მავთულების ბადეში. ყოველ წუთს რვა-ცხენენ შტაბში, აქედან იძლევიან განკარგულებებს. არ არის ხმიანი ან შეფერხება. ისინი ვინც მუშაობენ ჩვენთან

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՐԻԶՈՆ

Հրատարակվում է Հայաստանի Կոմունիստական Կուսակցության Կենտկոմի և Հայաստանի Կոմունիստական Երիտասարդական Միության Կենտկոմի կողմից։ Հրատարակվում է ամեն օր, բացի տոնական օրերից։ Խմբագրության և հրատարակչության հասցեն՝ Երևան, Աբովյան փողոց, № 7։ Հեռախոս № 2-14։ Ստորագրության գինը՝ 1 ամսվա համար 7 000 000 ռուբլի, 3 ամսվա համար 21 000 000 ռուբլի։ Ստորագրվում է ամեն տեղ։

Ինչպես ստորագրվել «Հայկական հորիզոնի» համար

Ստորագրության գինը՝ 1 ամսվա համար 7 000 000 ռուբլի, 3 ամսվա համար 21 000 000 ռուբլի։ Ստորագրվում է ամեն տեղ։

Ստորագրության գինը՝ 1 ամսվա համար 7 000 000 ռուբլի, 3 ամսվա համար 21 000 000 ռուբլի։ Ստորագրվում է ամեն տեղ։

ԱՐԱՐԱՏ
Ամսագիր գրականության, գիտության և հասարակական կյանքի
Հրատարակվում է Վաղարշապատում
Տարի 1, թիվ 1

Ինչպես ստեղծվեց Արարատը

Ամսագրի հրատարակության մասին առաջին միտքը ծագեց 1922 թվականի ամռանը, երբ Վաղարշապատում հավաքվեցին հայ գրողների մի խումբ՝ քննարկելու համար գրական նոր օրգանի անհրաժեշտությունը։ Մինչ այդ Վաղարշապատում լույս էին տեսնում միայն թերթեր, իսկ գրական ամսագրերը տպագրվում էին Թիֆլիսում կամ Բաքվում։

Նախաձեռնության հեղինակներն էին Ա. Մելիքյանը, Հ. Թումանյանը, Ե. Չարենցը և ես։ Առաջին նիստում որոշվեց ամսագրի անվանումը՝ «Արարատ», և ընտրվեց խմբագրական կոլեգիա։ Ես ստանձնեցի պատասխանատու խմբագրի պարտականությունները։

Առաջին համարի նյութերը հավաքելու համար մեկնեցի Երևան, որտեղ հանդիպումներ ունեցա Ալ. Մյասնիկյանի, Ա. Ահարոնյանի և այլ գրողների հետ։ Բոլորը ջերմորեն ողջունեցին գաղափարը։ Մյասնիկյանն ասաց. «Ամսագիրը պետք է դառնա ոչ միայն գրական, այլև հասարակական կյանքի արտացոլումը»։

Առաջին համարը լույս տեսավ 1923 թվականի հունվարին։ Տպաքանակը 1500 օրինակ էր։ Վաճառքից ստացված գումարը հազիվ էր ծածկում թղթի և տպագրության ծախսերը։ Բայց ամսագիրը սկսեց ունենալ կանոնավոր բաժանորդներ։

Ամսագրի առաջին տարիների ամենամեծ դժվարությունը նյութերի պակասն էր։ Շատ հեղինակներ չէին սովորել գրական ամսագրերի համար գրել։ Ստիպված էինք խնդրել, պահանջել, երբեմն նաև վերանայել ստացված ձեռագրերը։ Ես ինքս թարգմանեցի մի քանի հոդված ռուսերենից, որպեսզի համարը չդատարկվի։

Ամսագրի առաջին տարվա ընթացքում տպագրվեցին Ե. Չարենցի «Ուղի», Ա. Իսահակյանի «Հին տներ» և Հ. Թումանյանի «Ծաղկած նուռ» ստեղծագործությունները։ Ամսագրի էջերում հրատարակվեցին նաև Ա. Շիրվանզադեի, Ե. Թադևոսյանի, Ա. Ահարոնյանի և այլ հեղինակների նոր գործեր։

Ամսագրի առաջին տարվա վերջում մենք արդեն ունեինք 800 բաժանորդ։ Դա մեծ հաջողություն էր այն ժամանակների համար։ Հետագա տարիներին տպաքանակը հասավ 3000-ի